

Thyborøn og Sydthy. Det er disse vandveje, som sådan set er med til at holde et landdistrikt fungerende, men hvis man fjerner dem, skærer man det sådan set over, og dermed forringer man mulighederne.

Derfor var mit spørgsmål: Er man indstillet på fra Dansk Folkepartis side at støtte op omkring disse færger?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er ved at blive en hel færgediskussion.

Det, jeg i hvert fald har fået oplyst ved at forhøre mig hos meget kyndige folk, er, at staten faktisk aldrig har givet tilskud til de færger, der sejler i Limfjorden. Det er så en oplysning.

Så vil jeg sige vedrørende alt det øvrige, hr. Ole Vagn Christensen nævner, at der ved jeg, at det i høj grad er amterne og kommunerne, der er inde i billedet, og jeg går ud fra, at amter og kommuner fører en forsvarlig politik på det her område.

Vi mener jo også noget med al den decentralisering, vi ustandseligt laver. Vi lægger ud, og vi lægger ud. Og når amterne og i nogen grad, ved jeg, også kommunerne står med et ansvar for færgetrafikken, må det være de myndigheders opgave at sørge for, at tingene fungerer.

Jeg går ud fra, at man allerede nu har en vel fungerende økonomisk ordning på nogle af de ruter, som hr. Ole Vagn Christensen nævner, og så kan jeg ikke forestille mig, at en ansvarlig amtspolitiker eller for den sags skyld kommunalpolitiker ville have – om jeg må bruge udtrykket – hår på brystet til så med et pennestrøg at fjerne det, for så tror jeg, der ville blive tæt på en revolution, og det er nok ikke ligefrem det, vi ønsker os her i landet.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Og så går vi tilbage til ordførerrækken.

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti ønsker, at landdistrikterne i Danmark skal udvikles, ikke afvikles. Vi ønsker ikke, at landdistrikterne skal affolkes, og vi ser meget gerne, at det bliver attraktivt at bosætte sig og etablere sig og drive erhverv også uden for byområderne, men den første betingelse for, at det kan ske, er, at lovgivningen ikke er så restriktiv, at det i praksis er umuligt.

Der er ifølge sagens natur stor forskel på vilkårene for bosætning og for udvikling i på den ene side landdistrikter og landsbyer og på den

anden side byområder. Der er det, man kunne kalde de positive forskelle, dem, der tæller til landdistrikternes fordel: Der er ude på landet god plads og frisk luft, man er tæt på naturen, og der er ofte et tæt og godt socialt miljø. Og så er der det, der tæller den anden vej, det, man i den sammenhæng her kunne kalde de negative forskelle: Arbejdspladser er der måske ikke så mange af, og afstanden til såvel offentlig som privat service er ofte længere.

Det er udtrykt meget godt i redegørelsen, hvor der står noget i retning af, at vælger man at bosætte sig i et landdistrikt eller i en landsby med de fordele, det bringer med sig, så fravælger man samtidig nogle muligheder, der ligger i at bo tæt i et bymæssigt område.

Hverken Folketing eller regering kan tvinge befolkningen til at bo eller virke i landdistrikterne, men vi kan – og efter Det Konservative Folkepartis mening skal vi – skabe så gode betingelser som muligt for, at det bliver attraktivt og bliver muligt at leve på landet.

Vi er i Det Konservative Folkeparti godt tilfredse med de initiativer, den nuværende regering har taget for at gøre det nemmere at skabe sig en tilværelse i landdistrikterne, hvis det er det, man vil.

Jeg vil blot nævne nogle ganske få af de initiativer.

For det første er det blevet betydeligt lettere at udnytte overflødiggjorte, nedlagte landbrugsbygninger til andre formål. F.eks. kan der nu oprettes mindre butikker i tidligere landbrugsbygninger uden landzonetilladelser.

En anden ting er, at der bliver friere adgang til at udlægge jordbrugsparceller i landzonen.

Kl. 16.15

Som et tredje og, tror jeg, meget væsentligt område vil der på folkeskole- og dagtilbudsområdet og biblioteksområdet nu blive mulighed for forsøgsarbejder bl.a. med samarbejde mellem skolebibliotek og folkebibliotek, med fælles ledelse og eventuelt fælles skolebestyrelse for flere skoler, med samdrift mellem skole og dagtilbud, kort sagt en betydelig fleksibilitet på hele dette område, som giver mulighed for, at også små samfund kan have skoler, dagtilbud og biblioteker tæt på. Og netop skoler er jo noget af det, man går utrolig meget op i, når man bor i mindre samfund.

En fjerde ting, jeg vil tage med, er det friere valg af praktiserende læge.

Der kan nævnes flere initiativer, men jeg vil nøjes med disse få eksempler.